

tamen haud ita fidendum, ut Elector ipse ad Comitum veniat, quod non ad su-
peratorem solum sedis nunc est postulatum, sed et à quibusdam hic, ut ajunt,
capitur. Proponata sunt ad calendas Majas. Aversarij magnam quid ex ijs
diversus nos expectant. Sed stabit consilium Domini, à quo pendeat; hic ni-
mirum spiritum dispensationis misit inter cadentes illos fratres Hummii
et Huberum, quam opportunè! Convocata fuit Synodus nobilium et
Theologorum ad componendum dissidium, de eujus exitu non eadem ad nos
perhibentur. Alii motum loco Huberum, alii restitutum volunt.
Quicquid sit, et si odio veritatis Syncretismum faciat videantur potius
in mendacio, quam datur gloria Deo: tamen cum animi fuerint ve-
lenter exacerbati, et uterq. sit pariter inagripayos, cicatrices vul-
nerum recrudescant suo tempore. Respondit ad Senatus vestri, con ha-
protestationem, sicut non directe, sed per latus Theologorum cum
petatis solitis omnino coarctis. Calvino judaizanti ad Hummii
super emisso mihi, dicabo, respondi apologia modesta et solida.
Ad nescio quid nostris obstat, cur nobis hanc litteram non esse atten-
dendam putent. Itaque nunc non praeiit. Spero tamen evulgandi ve-
niam, quia res adhuc insonat Augustodacet. Nullam vidisti vim,
lentis scriptum, ac motuo, ne in germanicam linguam conversum
graves tot turbas. Estomin breve et multa speciose dicuntur
de Calvinis judaiciis glossis, non tam in Calvinum, quam in Ecce-
sas nostras, cui etiam judaismi labem aspergere Diabolus ma-
litor, supra omnes alias calumnias, quibus nos ad vulgus furiosu
deformavit foedissime. In Ungaria mediocres fuerunt nostroru
successu fientis. Nunc consilium Turcarum, sed et Tartarorum
per Poloniam ad Ungaros motuibus gravis impetio. Itaque in Si-
lesia praesertim magnam esse belli apparatus amici scribunt. De-
bet Trojuxos nostroru et refundat aciem barbaricam à cervicibus
Eccliae Vale mi frater, et ex me fratres, D. Montanum, D. Horki-
num, D. Frogem et coeteros officiose saluta. Heidelbergae 12. Calend.
April. Anno 1594

Johanni Jacobo Gryneo Basileensi David Pareus. 264/
Nolui Tibi, Domine ac Frater in Christo reverende,
molestus esse; nec tamen sum veritus hujus boni juvenis
causa ad te scribere, saltem ut tibi sic innotesceret, vel

etiam per Amicos abs te ibi iuraretur, licet professione
Medicam sequatur. Est Hilesius Petrus Wilhelmus non
ne, D. Tribelii viri Magnifici et Orthodoxi munificentis
nii filium Gregorium fere biennium in Academia nostrā
instituit. Revocatus in Pepsium, ibi relicto discipulo
munere, sui Moecenatis ad studia sua persequenda Bas
leam venit, quem proinde, pium, eruditum juvenem tu
benevolentia commendo. Quae nundinas antecesserunt
scis, haud dubie omnia Wittenbergica, Ratisbonensia
Helmstadiana. Omnia. Nunquam optimo cedunt et
sunt, ut spero, pro veritatis propagatione in mundo
nauquam magis quam nunc furente contra scis ad
indorum fratrum pugnas de Praedestinatione. Manas
Dei sunt pro veritate, quam utriusque conculant. Videas
enim hic praesentes contra Heginetas. Jam Hunnias
pressus Artatodizes recudi curavit theses quasdam
de praedestinatione, mense Junio ibi disputatas, cum
titulo et praefatione, exquisitè maledicta: mimitans
responsum gravius fulmen ex hoc fulgure. Deo bene
veritat. Interim Helmstadii Hoffmannus censuram Sognati
tam Huberiani quam Hunniani et Myliani de Prae
destinatione, suis auditoribus dictavit, satis ut videtur
accommodatam; quam D. Periz his diebus Ambergae
manuscriptam ad nos misit. Videamus manum Domini.
Cui te, Vir reverende, cum Ecclesia et familia com
mendo. Suis semina isthuc serpere ferant, quod ubi
Pater ille clementissimus dirigat et avertat de extra
sua, oramus. Vale. Saluta ex me. D. D. Collegas, Viri
et fratres honorandos. Heidelberg. 24. Sept. 1594.